

Επίκαιρη Ερώτηση για τις Συνθήκες Εργασίας στα ΕΛΠΕ Κατέθεσε στη Βουλή ο Πάνος Σκουρλέτης

energia.gr

Τρι, 22 Δεκεμβρίου 2020 - 18:20

Επίκαιρη Ερώτηση για τις συνθήκες εργασίας στα ΕΛΠΕ κατέθεσε στη Βουλή ο Πάνος Σκουρλέτης, βουλευτής Επικρατείας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία

Αναλυτικά:

«Την επιλογή να κλείσει «αυτιά και μάτια» στις σχετικές ανακοινώσεις των σωματείων εργαζομένων του χώρου, αλλά και στα στοιχεία που διατυπώθηκαν και κατατέθηκαν, ως προς την απασχόληση στα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ, έκανε η κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της συζήτησης της Επίκαιρης Ερώτησης που κατέθεσε ο βουλευτής Επικρατείας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, Πάνος Σκουρλέτης, με θέμα: «Για την προστασία της εργασίας στα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ Α.Ε.». Στο επίκεντρο της Επίκαιρης Ερώτησης βρέθηκαν οι πιέσεις που δέχονται, με τη λήξη ή τον περιορισμό της διάρκειας των συμβάσεων, οι εργολαβικοί εργαζόμενοι, ακόμη και αυτοί με πολύχρονη προϋπηρεσία στον Όμιλο, η αδιέξοδη πορεία της περαιτέρω ιδιωτικοποίησης, καθώς και η επιδείνωση της πορείας της εταιρείας με τη νέα διοίκηση. Ο υφυπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Δημήτρης Οικονόμου, που ανέλαβε να απαντήσει στη Βουλή, δεν είχε ακούσει τίποτα για μειώσεις

προσωπικού μέσω στοχευμένων «εθελουσιών» και άλλων πιέσεων και φυσικά δεν εντόπισε κάποια αρνητική πλευρά στα σημερινά πεπραγμένα στην εταιρεία, η οποία να συμπίπτει με όσα καταγγέλλθηκαν στη Βουλή. Επομένως, το αρμόδιο Υπουργείο δεν πρόκειται να πράξει τίποτα για να αποκαταστήσει την τριμερή συμφωνία του 2016, για την ενίσχυση της μόνιμης απασχόλησης, έναντι των «μόνιμων» συμβασιούχων, ούτε «ιδρώνει» το αυτί του που εκχωρήθηκε η διοίκηση στην πλευρά Λάτση, σε αντίθεση με την πλειοψηφική εκπροσώπηση του ελληνικού Δημοσίου από το 2015.

Στην πρωτολογία του, ο Πάνος Σκουρλέτης επεσήμανε:

Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχήν, βρισκόμαστε σήμερα εδώ διότι δεν απαντήσατε μέσα στις προβλεπόμενες ημερομηνίες στην ερώτηση που σας είχε κατατεθεί. Προφανώς, ίσως δεν είχατε τον χρόνο ή δεν τη θεωρούσατε σημαντική.

Και το ερώτημα είναι το εξής: Σε μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες του κλάδου στον κόσμο, τον Όμιλο των ΕΛΠΕ -και προφανώς και για τη χώρα μας ισχύει αυτό- παρατηρείται μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία και την αλλαγή της διοίκησης, πέρα από τα όσα είναι συμφωνημένα ανάμεσα στο ελληνικό Δημόσιο και στον ιδιώτη εταίρο στην αρχική συμφωνία μετόχων που είχε υπάρξει, ένα κύμα μείωσης του προσωπικού, το οποίο εκφράζεται με πάρα πολλούς τρόπους, είτε μέσα από τη μη ανανέωση συμβάσεων εργολαβικών εργαζομένων που παραμένουν ένας πολύ μεγάλος αριθμός για την επιχείρηση, είτε με στοχευμένες εθελούσιες αποχωρήσεις, είτε παράλληλα με διάφορους τρόπους αναξιοκρατικής αξιολόγησης στελεχών, που οδηγούν τελικά σε ένα ρουσφετολογικό κλίμα μέσα στην εταιρεία.

Το 2016 -έτυχε τότε και ήμουν εγώ υπουργός Ενέργειας- στο συγκεκριμένο όμιλο είχε γίνει μία τομή στις σχέσεις ανάμεσα στη διοίκηση και τους εργαζόμενους και είχε υπάρξει μια συμφωνία. Η οποία αποσκοπούσε στο να μειώσει τους εργολαβικούς εργαζόμενους, στο να αξιοποιήσει αυτούς που είχαν, μέσα από αλληπάλληλα ανανεούμενες συμβάσεις, μια πλούσια εργασιακή εμπειρία, στο να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας, να μειώσει την εντατικοποίηση. Και όταν μιλάμε για εντατικοποίηση, ιδιαίτερα για τα διωλιστήρια, για την πρώτη γραμμή των ΕΛΠΕ, καταλαβαίνετε ότι συσχετίζεται άμεσα με ζητήματα ασφάλειας. Ήδη έχουμε, στο παρελθόν, εμπειρίες τραγικών ατυχημάτων.

Ενδεικτική είναι και η δημόσια διαμαρτυρία των τριών μεγαλύτερων σωματείων του Ομίλου, θα σας τα καταθέσω. Θα σας θυμίσω και ποια ακριβώς συμφωνία υπήρξε τότε. Δεν πρέπει να ξαναγυρίσουμε στην περίοδο '13-'14, όπου η τότε διοίκηση, ουσιαστικά είχε κηρύξει έναν πόλεμο εις βάρος της εργασίας.

Το ερώτημα που τίθεται, επειδή εσείς εκφράζετε την πλευρά του Δημοσίου, έτσι τουλάχιστον θα πρέπει, είναι τι ακριβώς σκοπεύετε να κάνετε έτσι ώστε να κινηθείτε στο πνεύμα αυτής της τριμερούς συμφωνίας του 2016, να προστατέψετε την εργασία, τις συνθήκες εργασίας και να ανακόψετε αυτό το κύμα μείωσης των εργαζομένων και πίεσης, ιδιαίτερα προς τους εργολαβικούς. Καταθέτω και τα επίσημα στοιχεία.

Παίρνοντας ξανά τον λόγο, ο Πάνος Σκουρλέτης ανέφερε:

Δεν ξέρω αν εγώ δεν τα κατάφερα να καταλάβετε ορισμένα πράγματα, αλλά μου δείξατε ότι μάλλον δεν πιάνετε τον πυρήνα του προβλήματος. Το πρόβλημα εστιάζεται στο εξής: Θα αρχίσει να μειώνεται αυτός ο πολύ μεγάλος εργολαβικών εργαζομένων, υπέρ μόνιμα απασχολούμενων στον Όμιλο; Δεν υπάρχει κανένας λόγος, όταν μιλάμε για αρκετά χρόνια συνεχούς απασχόλησης, να πηγαίνουμε με ανανεούμενες συμβάσεις, οι οποίες, μάλιστα, το τελευταίο διάστημα, εν μέσω πανδημίας, από ετήσιες γίνονται εξάμηνες ή και τρίμηνες. Τι είδους εργασιακή σχέση οικοδομείται ανάμεσα στον εργαζόμενο και στην εταιρεία; Τρομοκράτησης; Ανασφάλειας; Και μη μου λέτε ότι αυτά αφορούν τις εργολαβικές εταιρείες, διότι αυτό είναι προσχηματικό. Είναι επιλογές του Ομίλου. Εκμεταλλεύεται ένα γενικευμένο καθεστώς που, ούτως ή άλλως, δεν θα έπρεπε να υπάρχει.

Προφανώς αυτό δεν αφορά μόνο τον συγκεκριμένο Όμιλο. Είναι μια άλλη συζήτηση το θέμα των εργολαβικών επιχειρήσεων και το κατά πόσο θα πρέπει να κατέχουν ένα τόσο μεγάλο μέρος στους συνολικά απασχολούμενους, όχι μόνο στη συγκεκριμένη εταιρεία, αλλά και σ' άλλες. Σε πολλές μεγάλες εταιρείες και Ομίλους γίνεται σήμερα το παιχνίδι, όπου οι εργαζόμενοι μεταφέρονται ξαφνικά από τη μητρική εταιρεία σε άλλες θυγατρικές ή εργολαβικές εταιρείες. Είναι ένα γνωστό κόλπο για την απαξίωση της εργασίας, για την υποβάθμισή της, για τη μείωση των εισοδημάτων. Είναι μια συνολικότερη συζήτηση αυτή.

Αλλά εδώ, κινείστε στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση από αυτή η οποία είχε καθιερωθεί επί των διοικήσεων που είχαν αναλάβει μετά το 2015. Αυτό είναι το πρόβλημα. Αλλάζοντας -και σ' αυτό δεν μου απαντήσατε- αυτό το οποίο περιλαμβάνεται στη συμφωνία των μετόχων, όπου παρά το γεγονός ότι το ελληνικό Δημόσιο συμμετέχει με περίπου 35%, είχε την πλειοψηφία στη διοίκηση της εταιρείας.

Αυτή την εκχωρήσατε στον Όμιλο Λάτση. Αυτό συμβαίνει αυτή τη στιγμή. Εκχωρήσατε την πλειοψηφική εκπροσώπηση του ελληνικού Δημοσίου στη διοίκηση, με ό,τι σημαίνει αυτό για μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες στη Μεσόγειο, στην Ευρώπη, στον Κόσμο, στον ιδιώτη εταίρο. Ο οποίος φαίνεται ότι έχει άλλες προτεραιότητες, δραστηριοποιείται σε μια σειρά άλλους τομείς. Κι αν κοιτάξετε την πορεία της εταιρείας, συγκρίνοντας με

άλλες του χώρου, θα δείτε ότι από τότε που άλλαξε η διοίκηση, πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο, ενώ η καλύτερη περίοδος -μετά τη δραματική πορεία της εταιρείας από το '12 έως το '14- ήταν όταν ανέλαβε διοίκηση που εκπροσωπούσε πραγματικά τα συμφέροντα του ελληνικού Δημοσίου, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Προφανώς ούτε εσείς, ούτε εγώ, υποκαθιστούμε το μάνατζμεντ. Δεν είναι ο ρόλος μας, ούτε ο δικός σας, ως υπουργός. Αλλά, όμως, αυτό το οποίο πρέπει να κάνετε, είναι να υπηρετείτε το δημόσιο συμφέρον και όχι τα συμφέροντα των ιδιωτών. Αυτά είναι τα μεγάλα προβλήματα. Σε μια εταιρεία στρατηγικής σημασίας, τα μεγαλύτερα διυλιστήρια στη Μεσόγειο, η οποία παράγει υπεραξία, προσθέτει υπεραξία στην ελληνική οικονομία, σχετίζεται με τα στρατηγικά αποθέματα της χώρας σε μια εποχή μεγάλων ανισοροπιών, ανταγωνισμών, εθνικών κινδύνων. Και γεννιέται το μεγάλο ερώτημα, συνυπολογίζοντας όλα αυτά και την αναποτελεσματικότητα της σημερινής διοίκησης έτσι όπως έχει προκύψει, εάν είναι επίκαιρο να συνεχίσετε και στο δρόμο της περαιτέρω ιδιωτικοποίησης. Και σ' αυτό καλείστε να απαντήσετε. Τι θα κερδίσετε με κάποια εκατομμύρια από τη μείωση του ποσοστού του ελληνικού Δημοσίου που θα πάνε για την εξυπηρέτηση του χρέους; Είναι αυτό νέες επενδύσεις; Όχι βέβαια. Είναι ένας αδιέξοδος δρόμος που, έστω και τώρα, θα πρέπει να τον εγκαταλείψετε ως κυβέρνηση».